

produktion. Så man begyndte at lave om på det, der er principperne, nemlig det, at generelt skal erhvervsbyggeri ligge i erhvervsområder, og at der er masser af byggemuligheder både i landsbyer, i mindre byer og andre steder, hvor man kunne lægge sig.

Og det er så den konflikt, der løbende bliver reguleret. Jeg ved, der sidder tre, måske fire medlemmer her af Naturklagenævnet, og derfor må de jo have været inde i de her sager.

Til sidst er der en sag, som jeg vil give min helt særlige opmærksomhed, og det er den med overflytning af landzonekompetencen fra amterne til kommunerne. Det forslag støtter jeg ikke. Og jeg synes indimellem også, at min tillid til danske kommuner, specielt de mindre af dem, måske krakelerer. Altså jeg er jo selv kommunalpolitiker og mener, at de gør det udmærket, men jeg kan jo godt få øje på, at der en gang imellem er nogle afgørelser, der måske skulle have set anderledes ud.

Så hvis jeg skulle komme med et eksempel, så vil jeg sige – nu vedrører det ikke lige præcis det her – at så er det sådan en sag som overdækningen af gylletankene, som kommunerne har haft i hvert fald 10, måske længere, 12-13 år til at gå ud at påse. Der er ikke uddelt én bøde. Og det, jeg har hørt om de tilsyn, er, at de har været ført meget, meget lemfældigt.

Og hvorfor det? Jeg har foreslået, at disse tilsyn bliver lagt over i amterne og reguleret på en anden måde, og det har jeg ikke rigtig fået nogen respons på. Men jeg er sikker på, at det ville forbedre de muligheder.

Jeg ved ikke noget om, hvordan det ville gå, hvis kommunerne rent faktisk fik det tilsyn. Jeg har hørt, hvad hr. Ebbe Kalnæs sagde. Det kan jo være, at de virkelig, når man giver folk mulighederne, så også lever op til det. Men den her sag med overdækningen har virkelig fået min tillid til at krakelere.

Søren Kolstrup (EL):

Enhedslisten er ikke tilhænger af udbredelse af byfunktioner i det åbne land. Vi er faktisk ganske godt tilfredse med planloven og i det hele taget glade for, at det i sin tid lod sig gøre at få gennemført en restriktiv regulering af byggeri i det åbne land. Det er vores generelle syn på den sag.

Hvis vi ser på de enkelte forslag, må jeg sige, at overførsel af landzonekompetence til kommunerne er Enhedslisten meget stærkt imod. Kommunerne kan skele alt for meget til lokalt

kammerateri eller kommuneøkonomi og kan alt, alt for let kommet til at glemme overordnede principper.

Hvis vi ser på forestillingen om muligheder for tilbygninger, ombygninger af eksisterende virksomheder, så vil vi være klart afvisende over for en sådan tanke. Det er meget vigtigt, at virksomhederne i landzonerne, hvis der måtte være sådanne, ikke bliver for store. De skal i sådanne tilfælde flyttes til industri kvarterer i byerne, og det kan selvfølgelig være både små byer og store byer.

Vi er generelt modstandere af, at man skal have mulighed for at udvide byggeriet, også når det gælder boliger.

Der er ét punkt, hvor jeg mener, at man rejser en relevant diskussion: Det er spørgsmålet om de eksisterende bygninger i det åbne land; det kan dels være med boligformål for øje, dels med henblik på værelser til udlejning, og der kan være tale om mindre, erhvervs mæssige aktiviteter.

Men generelt er det meget vigtigt for os at meddele, at vi er tilfredse med den eksisterende lovgivning. Det er ikke udtryk for, at hvis man kan pege på, at der måtte være konkrete problemer med hensyn til udnyttelse af de eksisterende bygninger – jeg tænker ikke på, at man så går i gang med en erhvervs mæssig produktion, der rettelig bør ligge i en by, men der kan være nogle mere håndværksprægede funktioner, som der kan argumenteres for bør ligge i det åbne land – jamen hvis der er konkrete problemer, lad os høre det, lad os se på det; men vi er grundlæggende tilfredse med planloven og vender os imod en underminering af den.

Når det så er sagt, kan man stille spørgsmålet, det mere grundlæggende spørgsmål om nærhed og kærligheden til at få pustet liv i områder, der vander sig under centraliseringen. Der er vores generelle melding, at det vigtigste instrument til at skabe en øget regional lighed i virkeligheden er, at vi får punkt 1: en økologisk omstilling og i den forbindelse sikret, at den landbrugsindustrielle produktion bliver mere ligeligt fordelt.

Det, vi oplever for øjeblikket med koncentration inden for mejeri, koncentration inden for slagteri, ja, selv om det rent ejendoms mæssigt stadig væk er en eller anden form for andelseje, så kører det efter kapitalismens værste principper. Det er, hvad angår fødevarer sikkerhed, hvad angår transportøkonomi, miljømæssigt, en skandale. Der bør laves en lovgivning centralt, der